

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 września 1935 r.

L. D. IV. 24267/2:35

w sprawie skażania tłuszczów i olejów ługiem sodowym i ługiem wapniowym.

Do

wszystkich Dyrekcyj Cel, Urzędów Celnych i Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Na podstawie § 5 p. II rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 sierpnia 1935 r. o odprawie celnej tłuszczów i olejów skażonych oraz tłuszczu kostnego (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 421 z 1935 roku) Ministerstwo Skarbu zezwala na użycie do skażania tłuszczów i olejów, narówni z wymienioną w rozporządzeniu żywicą drzew iglastych, jeszcze następujących środków:

I. 33% (wagowo) wodny roztwór ługu sodowego (33% Na OH) w ilości nie mniejszej niż 6% w stosunku do wagi tłuszczu lub oleju.

II. 50% (wagowo) wodny ług wapniowy (50% CaO) w ilości nie mniejszej niż 10% w stosunku do wagi tłuszczu lub oleju.

Skażanie tłuszczów i olejów wymienionemi wyżej środkami skażającymi może mieć miejsce tylko pod kontrolą celną na polskim obszarze celnym.

Skażanie temi środkami powinno odbywać się przez dokładne zmieszanie tłuszczu lub oleju ze środkiem skażającym, by środek ten możliwie równomiernie rozszedł się w całej masie tłuszczu lub oleju.

Tak przeprowadzone skażenie powinno być dokonane w temperaturze całej masy tłuszczu lub oleju nie mniejszej niż 60°C, przyczem tłuszcz powinien być bezwzględnie doprowadzony do stanu ciekłego.

Ponadto przy skażaniu tłuszczów i olejów wyżej wymienionemi środkami skażającymi mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 sierpnia 1935 r. o odprawie celnej tłuszczów i olejów skażonych oraz tłuszczu kostnego (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 421 z r. 1935).

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Skarbu z dn. 20 listopada 1934 r. L. D. IV. 37615 2 34.

Dyrektor Departamentu:

(—) *St. Fr. Królikowski.*

—oOo—